

การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับ เทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Developing Communication Competency through Competency-Based Learning Management Integrated with Synectics Technique on Creative Expression for Prathomsuksa 5 Students

กัญฐิมา ปานเพชร¹ และกุนทิกา ชาพิมล²

Kanthima Panphet¹ and Kuntika Chapimon²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ และ 2) วิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสารที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ จำนวน 5 แผน ซึ่งประเมินคุณภาพของแผนโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และ 2) แบบทดสอบการวัดการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 คะแนน มีคุณภาพในระดับมากที่สุด 2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 14.97 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 9.19 คะแนน และผลคะแนนจากการทำแบบกิจกรรมระหว่างเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 12.09 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด และความรู้สึกผ่านกระบวนการเขียนอย่างสร้างสรรค์ได้มากขึ้น ในด้านการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.63 คะแนน ($\bar{X} = 8.63$) นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์ กระชับ ตรงประเด็น เข้าใจง่าย และใช้สื่อรวมถึงภาษาท่าทางประกอบได้เหมาะสม จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์สามารถพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สมรรถนะการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เทคนิคซินเนคติกส์

¹นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, B.Ed., Teaching Thai Language, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

²อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Lecturer, Ph.D., Field of Study in Teaching Thai, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กุนทิกา ชาพิมล, Kuntika.c@ku.th

วันที่รับบทความ (Received) 26 มิถุนายน 2568 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 27 สิงหาคม 2568 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 28 สิงหาคม 2568

ABSTRACT

This classroom action research aimed at 1) developing lesson plans, which were designed based on competency-based learning (CBL) incorporating the Synectics technique on the topic of creative expression for Prathomsuksa 5 Students, and 2) analyzing the communication competencies resulting from the implementation of the developed learning management. The sample, selected through purposive sampling, consisted of 32 Prathomsuksa 5 students from a demonstration school in Bangkok during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included 1) five lesson plans based on CBL incorporating the Synectics technique, which were evaluated the quality by three experts; and 2) a test measuring students' creative expression. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and content analysis.

The results revealed that 1) The lesson plans based on CBL integrated with the Synectics technique had a mean score of 4.58, reflecting the highest level of quality; 2) Regarding students' communication competencies, the mean post-intervention score (14.97) was higher than the pre-intervention mean score (9.19), while the mean score from in-class activities was 12.09. The findings suggested that students' proficiency in conveying information, knowledge, ideas, and feelings was enhanced through the creative writing process. In terms of oral creative expression, the mean score was 8.63, indicating that students communicated effectively, with creativity, conciseness, and clarity, while appropriately using media and body language. These findings indicate that the developed competency-based learning management, combined with the Synectics technique, enhances students' communication competencies.

Keywords: Communication Competency, Competency-Based Learning Management, Synectics Technique

ภูมิหลัง

การสื่อสารเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนสาร ความรู้ และความเข้าใจซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระบบการศึกษาไทย การสื่อสารเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และพัฒนาความคิดของนักเรียน อย่างไรก็ตาม การสอนที่เน้นการท่องจำและการทำตามคำสั่งของครูมากกว่าการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนขาดความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งทำให้การเรียนออนไลน์ลดโอกาสในการสื่อสารเชิงโต้ตอบ นักเรียนจึงสูญเสียทักษะด้านการคิดเชื่อมโยง ทักษะชีวิต รวมถึงทักษะในการสื่อสาร นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้และมีแนวโน้มที่จะพึ่งพาคำสั่งของครูมากเกินไป (Ittipaet Suwathanpornkul & et al., 2023) ดังนั้นการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการสื่อสารที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญยิ่ง

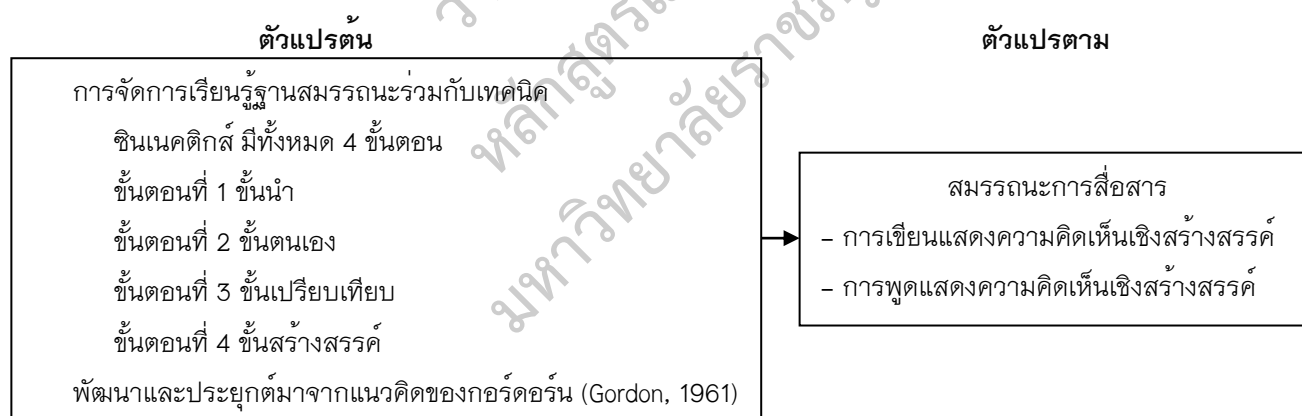
เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectics) ซึ่งพัฒนาโดยกอร์ดอน (Gordon, 1961) เป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยการเปรียบเทียบและการเชื่อมโยงแนวคิดใหม่กับประสบการณ์เดิม (สุลธิรัตน์ ประกิจ, 2558) ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนามุมมองที่หลากหลายในการแก้ปัญหาและการแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะยังส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสมือปฏิบัติจริง เรียนรู้ผ่านการกระทำ และพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ การรวมสองแนวทางนี้เข้าด้วยกันจะช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล และมีความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่น

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพศึกษาศาสตร์พบว่า นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้สมบูรณ์ อีกทั้งไม่สามารถยกตัวอย่างข้อมูลที่สอดคล้องกับการสื่อสารของตนได้ หรือแม้กระทั่งนักเรียนสามารถสื่อสารความคิดของตนได้

แต่ไม่พบองค์ประกอบของความสร้างสรรค์ บางคนทำได้เพียงตามคำสั่งของครู ซึ่งปัจจัยของปัญหาเกิดจากการเรียนออนไลน์ของนักเรียน สอดคล้องกับ สยาม อรุณศรีมรกต (2565) ที่ว่าหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 การศึกษาของประเทศไทย มีปัญหาหลายประการโดยเฉพาะการสื่อสารและการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาการสื่อสารได้เท่าที่ควร ซึ่งส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์และการสื่อสารโดยรวมของนักเรียน ซึ่งตรงกับประสบการณ์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้ผู้วิจัยได้เห็นปัญหานักเรียนขาดความสามารถในการเรียบเรียงการสื่อสารของตน กล่าวคือ การโต้ตอบไม่ว่าจะเป็นภายในคาบเรียน หรือนอกห้องเรียน ไม่สามารถเลือกใช้ข้อมูล หรือตัวอย่างที่เหมาะสมในการสื่อสารกับครู การถ่ายทอดแนวคิดใหม่ ๆ ทั้งในกระบวนการเขียนและกระบวนการพูด

เมื่อนักเรียนได้รับโอกาสในการฝึกทักษะการสื่อสารผ่านการคิดสร้างสรรค์และการปฏิบัติจริง จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคซินเนคติกส์ทำให้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยวงจร PAOR ตามกรอบแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kemmis & McTaggart, 1998) โดยมีรายละเอียดดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้สำรวจปัญหาจากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน การวิเคราะห์ผลงานเขียน การตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียน และการสนทนากับนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ

นักเรียนสามารถคิดนอกกรอบและสร้างแนวคิดใหม่ได้ ขณะที่การเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการแสดงออกและการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งสองแนวทางนี้จึงเป็นวิธีการสำคัญที่สามารถช่วยพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น เมื่อเทคนิคซินเนคติกส์และการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะถูกบูรณาการเข้าด้วยกัน จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา ส่งเสริมให้พวกเขามีความมั่นใจในการนำเสนอแนวคิดใหม่ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสาร ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กับนักเรียน เพื่อวิเคราะห์ ปัญหาของนักเรียน ค้นคว้าแนวโน้มนการศึกษา และปรึกษาอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ พี่เลี้ยง และศึกษารายละเอียดของสภาพปัญหา เลือกวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง จากนั้นศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เลือกทฤษฎี วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ มาออกแบบการดำเนินการวิจัย เพื่อวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน

2. การปฏิบัติตามแผน (Act) ก่อนเข้าสู่การปฏิบัติ แผนการวิจัยกระบวนการวิจัย ดำเนินการทั้งหมด จำนวน 5 คาบเรียน โดยดำเนินการตามวงจร PDCA ดังนี้

ผู้วิจัยได้พัฒนาและประยุกต์แนวคิดเรื่องซินเนคติกส์ ของกอร์ดอน (Gordon, 1961) ตามกลไกทั้ง 4 ดังนี้ 1) Personal Analogy 2) Direct Analogy 3) Symbolic Analogy และ 4) Fantasy Analogy เพื่อนำขั้นตอนของเทคนิคซินเนคติกส์มาช่วยในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำมาต่อยอดในการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ ทั้งในการพูดและการเขียนของนักเรียน จึงได้สรุปออกมาเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ

นักเรียนได้รับหัวข้อที่กำหนด ควรเริ่มจากการศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาและขอบเขตของหัวข้อนั้นอย่างละเอียด จากนั้นกำหนดประเด็นหลักที่ต้องการแสดงความคิดเห็น โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงหรือหลักเหตุผลที่สามารถสนับสนุนความคิดเห็นของตนได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตนเอง (Personal Analogy)

นักเรียนทำการเขียนหรือพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด มีการเปรียบเทียบเนื้อหากับประสบการณ์ของตนเองโดยตรง เพื่อให้เนื้อหามีความน่าสนใจและมีความหมายมากยิ่งขึ้น การเชื่อมโยงต้องใช้ข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์จริงของตน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อหัวข้อนั้น

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นเปรียบเทียบ (Direct Analogy)

ขั้นอุปมาโดยใช้ทางตรง คือ การที่นักเรียนนำเสนอแนวคิดโดยการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ โดยการเปรียบเทียบในลักษณะนี้ทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเข้าใจความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ส่งผลให้ความคิดเห็นที่นำเสนอมีความหลากหลาย

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสร้างสรรค์

นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม แนวทางที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้รับการพัฒนาขึ้นใหม่ อย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแผน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน ตามสูตรค่าเฉลี่ยของบุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธ์ (2543) แบ่งเป็นทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน รวมถึงข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบการวัดการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ในรูปแบบของ Rubrics ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล 1) ก่อนเรียน ชื่อแบบทดสอบเรื่องอาหารกลางวันแสนอร่อยของโรงเรียน 2) ระหว่างเรียน ชื่อแบบทดสอบเรื่องห้องเรียนของเรา และ 3) หลังเรียน ชื่อแบบทดสอบเรื่องอาหารกลางวันแสนอร่อยของโรงเรียน และมีการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกคาบ

3. การสังเกตผล (Observe) การสังเกตผลดำเนินการระหว่างการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบกิจกรรมเรื่องห้องเรียนของเรา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกแสดงความคิดเห็นระหว่างเรียน เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติตามแผน ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอีกครั้ง โดยหัวข้อที่ใช้มาจากการระดมความคิดเห็นร่วมกันภายใต้กรอบความเหมาะสม ในส่วนของการพูดแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้รับการทดสอบผ่านการพูดแสดงความคิดเห็นจริง และใช้แบบวัดการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือประเมินผล อีกทั้งสังเกตผลจากผลงานอินโฟกราฟิกส์ซึ่งพัฒนามาจากผลงานการเขียนของนักเรียน หลังจากการทดสอบ ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อนำไปใช้สรุปผลวิจัยในขั้นตอนต่อไป

4. การสะท้อนผล (Reflect) ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลการใช้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ โดยพิจารณาจากผลการเขียนแสดงความคิดเห็น การพูดแสดงความคิดเห็น และผลงานอินโฟกราฟิกส์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2567 คาบที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด

5 คาบ เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 2 เรื่อง คือ 1) การเขียนแสดงความคิดเห็น 2) การพูดแสดงความคิดเห็น ผ่านเครื่องมือการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้ การวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ และการวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสารที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งออกเป็น

1. ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ
2. ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการเขียนของนักเรียน และค่าเฉลี่ยสมรรถนะการพูดของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ตาราง 1 ผลประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	เฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. ด้านเป้าหมายการเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.53	มากที่สุด
3. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก	4.89	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้	4.80	มากที่สุด
5. ด้านหลักฐานการเรียนรู้	4.42	มาก
6. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.17	มาก
7. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.63	มากที่สุด
8. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.47	มาก
9. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.58	มากที่สุด

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.58 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและความชัดเจนในทุกมิติของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินครอบคลุมประเด็นหลัก ได้แก่ เป้าหมายการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ/แนวคิดหลัก สาระการเรียนรู้ หลักฐานการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อ/แหล่งเรียนรู้

ในด้านเป้าหมายการเรียนรู้ บทเรียนแสดงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการบูรณาการ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และผลการเรียนรู้ อย่างครอบคลุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 แสดงให้เห็นว่ามีความชัดเจนและเหมาะสมในการกำหนดแนวทางการสอน

ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการกำหนดข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะ ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 โดยแสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์สามารถนำไปสู่การวัดผลและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก บทเรียนแสดงถึงความถูกต้องและความชัดเจนในการถ่ายทอดแนวคิด โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.89 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในหมวดหมู่ที่ประเมิน และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจับใจความและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง

ด้านสาระการเรียนรู้ พบว่าเนื้อหา มีความถูกต้อง ชัดเจน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งเหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.80 ซึ่งช่วยให้การจัดวางเนื้อหา มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ

ในส่วนของหลักฐานการเรียนรู้ การนำเสนอภาระงานหรือชิ้นงานที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ถือว่าสามารถสะท้อนความสามารถและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า การใช้วิธีและเครื่องมือประเมินมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมทุกมิติของความรู้ ทักษะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะตามหลักสูตร โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.17

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทเรียนแสดงถึง ความสอดคล้องกับกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และความเหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน โดยผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ คะแนนเฉลี่ยในส่วนนี้อยู่ที่ 4.63 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงควมมีประสิทธิภาพในกระบวนการ จัดการเรียนรู้

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมมี ความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเน้นพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และการลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง มีความเหมาะสมกับเวลาและระดับชั้นของผู้เรียน โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.47

สุดท้ายในด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ สื่อการสอนที่ เลือกใช้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์และกิจกรรมที่จัดขึ้น รวมถึงความสอดคล้องกับ ความสามารถและวัยของผู้เรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.50

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยระบุขั้นตอนเป็น จำนวน 4 ขั้นตอน ของเทคนิคซินเนคติกส์ที่มุ่งเน้นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำมาต่อยอดในการแสดงความคิดเห็น เชิงสร้างสรรค์ทั้งในด้านการพูดและการเขียน

สรุป ผลการประเมินในงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าแผนการ จัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับสูงในทุกด้าน โดยเฉพาะใน เรื่องของการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจน ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหาสาระและแนวคิดหลัก แม้จะมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาบางส่วน เช่น การวัดผล ประเมินผลและการนำเสนอหลักฐานการเรียนรู้ การปรับปรุง ในด้านดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีความครบถ้วน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในบริบทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้เหมาะสม

เมื่อได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนไปใช้แล้วนั้น พบว่าทั้ง 5 แผน สามารถล้าเรีจล่งไปได้ด้วยดี แต่มีการปรับเปลี่ยน เพื่อให้เข้ากับบริบทและเวลา

คาบที่ 1 นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายและแนวทาง ของการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนโดยส่วนใหญ่ สามารถเข้าใจเนื้อหาที่สอนได้เป็นอย่างดีบรรลุตามวัตถุประสงค์

ที่คาดหวังได้ ในส่วนของการเขียนแสดงความคิดเห็นในหัวข้อแรก “อาหารกลางวันแสนอร่อยของโรงเรียน” เป็นหัวข้อที่ใกล้ตัว ของนักเรียนมากที่สุด แต่พบว่านักเรียนที่บรรยายได้เพียง แค่ว่าชอบหรือไม่ชอบ ไม่ได้แสดงเหตุผล ทำให้ต้องสังเกตต่อไป

คาบที่ 2 เป็นคาบที่สำคัญที่สุดของวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ แบบฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ นักเรียนได้รับการแนะนำให้ตั้งเป้าหมายและวางแผนการดำเนินงาน (Plan) โดยผู้สอนใช้วิธีถามคำถามนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเริ่มต้นคิด และร่างโครงร่างการเขียนเบื้องต้น โครงร่างนี้ช่วยให้ผู้เรียนเห็น ภาพรวมของงานที่ต้องทำและสามารถกำหนดประเด็นที่ต้องการ ศึกษาได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยปรับให้เป็นการถามคำถามนำเพื่อเข้า กระบวนการวิจัย เช่น นักเรียนคิดว่าประเด็นนี้คืออะไร ถ้านักเรียน สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้ จะแก้ไขปัญหายังไง เพื่อทำเป็น โครงร่าง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและเสริมสร้างจินตนาการ ของผู้เรียนได้มากขึ้น แต่ปัญหาและอุปสรรค คือ มีนักเรียน บางคนที่ไม่มาโรงเรียน ทำให้ต้องแก้ไขปัญหาด้วยการสอนเสริม มีการสะท้อนผลจากการเขียนแสดงความคิดเห็น เรื่อง “ห้องเรียน ของเรา” พบว่านักเรียนมีคำตอบที่หลากหลายมากขึ้น และ มีการแสดงเหตุผล อันเนื่องมาจากว่าห้องเรียนที่ใช้ในการเก็บ ผลการวิจัยมีปัญหาที่พบชัดเจน เช่น เพื่อนชอบคุยในเวลาเรียน หรือปัญหาขยะในห้อง ทำให้นักเรียนสามารถเสนอแนวทาง การพัฒนา หรือแก้ไขปัญหได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น อีกทั้ง คาบนี้มีการตกลงหัวข้อ เพื่อนำไปเขียนโครงร่างส่งในคาบถัดไป

คาบที่ 3 นักเรียนนำโครงร่างที่ได้ร่างมาเขียน แสดงความคิดเห็น โดยนักเรียนได้ลงมือเขียนแสดงความคิดเห็น ตามหัวข้อที่ได้รับและมีการพัฒนาเพื่อนำเสนอในรูปแบบ อินโฟกราฟิกส์ (Do) กระบวนการนี้เป็นการลงมือทำจริงที่ช่วยให้นักเรียนได้ทดลองใช้แนวคิดและทักษะที่วางแผนไว้ในคาบ ก่อนหน้านั้นนอกจากนี้ ในคาบนี้ยังมีการสอนเกี่ยวกับอินโฟกราฟิกส์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำงานเขียนของตนเองไปพัฒนา เป็นอินโฟกราฟิกส์ได้ โดยกระบวนการนี้ช่วยเสริมสร้างความคิด สร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียน และทำให้นักเรียนสามารถนำเสนอ ความคิดเห็นของตนเองในรูปแบบที่น่าสนใจและเข้าใจง่ายขึ้น จากการดำเนินกิจกรรมในคาบนี้ พบว่านักเรียนสามารถแสดง สมรรถนะและความคิดสร้างสรรค์ผ่านผลงานของตนเองได้ อย่างชัดเจน นักเรียนสามารถทำตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้

อย่างครบถ้วน อีกทั้งยังมีการวิพากษ์โครงร่างของอินโฟกราฟิกส์ภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนแนวคิดกับกลุ่มที่ทำหัวข้อคล้ายกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักเรียนได้รับแนวคิดใหม่เพิ่มมากขึ้นจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถนำแนวคิดที่ได้รับไปพัฒนาและปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยในขั้นตอนต่อไป นักเรียนจะนำข้อมูลที่ผ่านการปรับปรุงจากอินโฟกราฟิกส์ไปพัฒนาเป็นบทพูด เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนอความคิดเห็นของตนเองอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คาบที่ 4 นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตรวจสอบผลงานผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการวิพากษ์โครงร่างที่จัดทำไว้ นักเรียนและผู้สอนได้ทำการประเมินผลการนำเสนอและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (Check) รวมถึงความสมบูรณ์ของโครงงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องและส่วนที่ต้องปรับปรุง ในคาบนี้ใช้สื่อเป็นนิทาน เพื่อเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ซึ่งใช้นิทานเป็นสื่อ พบว่านักเรียนสนใจมากขึ้น และกล้าแสดงออกในการพูดแสดงความคิดเห็น ซึ่งในคาบนี้เป็นคาบที่ใช้ขั้นตอนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยตรง โดยการวิพากษ์ตัวละครในนิทาน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบอุปสรรคบางประการระหว่างการเรียนรู้ ได้แก่ การส่งงานไม่ครบถ้วน นักเรียนบางคนไม่ค้นคว้าหาข้อมูล ทำให้นักเรียนบางส่วนไม่สามารถจัดทำโครงร่างเพื่อเตรียมแสดงความคิดเห็นได้ อีกทั้งเมื่อเข้ากลุ่มเพื่อฝึกพูด พบว่ามีนักเรียนที่ต้องออกไปซ่อมงานประจำปี ส่งผลให้บางกลุ่มมีสมาชิกไม่ครบ ทำให้ในช่วงการประเมินภายในกลุ่มไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้มีการปรับแนวทางโดยให้นักเรียนที่ต้องเข้าร่วม

กิจกรรมอื่นมาฝึกพูดกับผู้วิจัยและเพื่อนที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันแทน วิธีการนี้ช่วยให้ให้นักเรียนที่ขาดโอกาสฝึกซ้อมในกลุ่มยังคงสามารถพัฒนาและฝึกทักษะการพูดแสดงความคิดเห็นได้

คาบที่ 5 หลังจากได้รับผลการตรวจสอบ นักเรียนได้นำข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์ที่ได้รับไปปรับปรุงการเขียนและการนำเสนอของตนเอง (Act) ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังจัดสรรเวลาเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนที่มีปัญหาหรือยังขาดทักษะมีโอกาสฝึกซ้อมและพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็นให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ และมีนักเรียนที่สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ โดยผู้วิจัยมีความชื่นชอบ เช่น กรณีที่นักเรียนเสนอว่า หากไม่สามารถปรับเปลี่ยนประเพณีไทย เช่น การลอยกระทงได้ ควรปรับเป็น “หนึ่งครอบครัว หนึ่งกระทง” เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่ถูกปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ อย่างไรก็ตาม พบปัญหว่านักเรียนบางส่วนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ แต่เมื่อพิจารณาจากโครงร่างที่นักเรียนจัดทำ พบว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนเช่นกัน จากผลการวิจัยพบว่า การเขียนโครงร่าง และการเขียนแสดงความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กัน การเขียนเป็นพื้นฐานสำคัญของการพูด โดยนักเรียนมักจะพูดตามที่ตนเองได้เตรียมไว้ สำหรับนักเรียนที่ยังไม่มีโอกาสพูดภายในคาบเรียนเนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา ผู้วิจัยจะจัดสรรเวลาเพิ่มเติมในคาบโฮมรูม และก่อนเริ่มการเรียนการสอนในหัวข้อถัดไป เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนและมีประสบการณ์ในการพูดหน้าชั้นเรียน

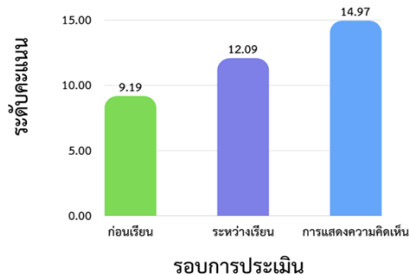
ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าคะแนนตามเกณฑ์การวัดความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ตารางเกณฑ์การวัดความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำ	นักเรียนมีการให้ข้อมูลในประเด็นที่เป็นหัวข้อของข้อมูลอย่างชัดเจน ซึ่งข้อมูลนั้นเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลสื่อถึงการค้นคว้า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผล และสามารถสนับสนุน	นักเรียนมีการให้ข้อมูลในประเด็นที่เป็นหัวข้อของข้อมูลอย่างชัดเจน ซึ่งข้อมูลนั้นเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลสื่อถึงการค้นคว้า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผล แต่ข้อมูลนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของตน	นักเรียนมีการให้ข้อมูลในประเด็นที่เป็นหัวข้อของข้อมูล ข้อมูลนิยามด้วยตนเองมากกว่า การศึกษาค้นคว้า	นักเรียนมีการให้ข้อมูลในประเด็นที่เป็นหัวข้อของข้อมูล แต่ไม่มีเหตุผลอย่างชัดเจน	นักเรียนไม่มีการให้ข้อมูลในประเด็นที่เป็นประโยชน์ เป็นหัวข้อของข้อมูล แต่ยังเขียนสื่อสารได้
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเทียบตรง	นักเรียนมีการเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับหัวข้อได้ชัดเจน สอดคล้องและตรงประเด็น เหตุผลมีความสมเหตุสมผล ต่อการแสดงความคิดเห็น โดยอยู่ในพื้นฐานของความเป็นจริง	นักเรียนมีการเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับหัวข้อได้ สอดคล้องและตรงประเด็น แต่มีการแสดงเหตุผลไม่ครบถ้วน	นักเรียนมีการเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับหัวข้อได้ สอดคล้องและตรงประเด็น แต่มีการแสดงเหตุผลไม่ครบถ้วน	นักเรียนมีการเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับหัวข้อได้ แต่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อ และไม่มีการแสดงเหตุผลครบถ้วน	นักเรียนมีการเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับหัวข้อเพียงเล็กน้อย และไม่สอดคล้องกับหัวข้อ
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นเทียบเคียง	นักเรียนมีการอธิบายหัวข้อโดยใช้การยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน ซึ่งตัวอย่างสามารถเป็นผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ มีการให้เหตุผลเชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้เหมาะสมกับความเป็นจริง	นักเรียนมีการอธิบายหัวข้อโดยใช้การยกตัวอย่างได้อย่างชัดเจน ซึ่งตัวอย่างสามารถเป็นผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ เหมาะสมกับความเป็นจริง แต่มีการให้เหตุผลไม่เหมาะสมกับหัวข้อ	นักเรียนมีการอธิบายหัวข้อโดยใช้การยกตัวอย่าง ซึ่งตัวอย่างสามารถเป็นผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ เหมาะสมกับความเป็นจริง แต่ไม่มีการให้เหตุผล ไม่เหมาะสมกับหัวข้อ	นักเรียนมีการอธิบายหัวข้อโดยใช้การยกตัวอย่าง ซึ่งตัวอย่างสามารถเป็นผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง ไม่มีการให้เหตุผล ไม่เหมาะสมกับหัวข้อ	นักเรียนมีการอธิบายหัวข้อ แต่ไม่มีการยกตัวอย่าง
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสร้างสรรค์	นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ปัญหา เชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม เป็นแนวทางที่ถูกพัฒนาขึ้นใหม่อย่างสร้างสรรค์ มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นจริงได้ และมีองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์	นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ปัญหา เชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม ความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นจริงได้ และมีองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์	นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ปัญหา เชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม และมีองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นจริงได้ยาก	นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ปัญหา แต่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ไม่เหมาะสม เกิดขึ้นจริงได้ยาก	นักเรียนเสนอแนวทางการพัฒนา หรือแนวทางการแก้ปัญหา ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงได้

จากเกณฑ์การวัดความคิดเห็นข้างต้น คิดเป็นค่าคะแนน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสมรรถนะการสื่อสาร โดยผู้วิจัยจะ เปรียบเทียบการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ การทำแบบกิจกรรม ครั้งที่ 1 (ระหว่างเรียน) และการเขียนแสดงความคิดเห็น (หลังเรียน) ได้ดังนี้

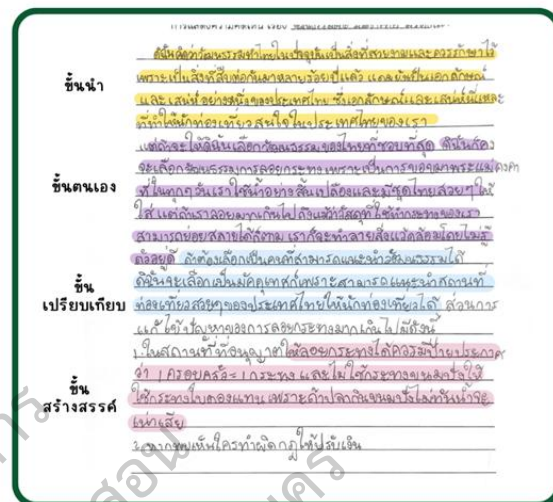

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแท่งแสดงการเปรียบเทียบคะแนน การประเมินสมรรถนะการสื่อสาร ด้านการเขียน

ผลการประเมินสมรรถนะการสื่อสารด้านการเขียนของ นักเรียน โดยวัดจาก 3 ระยะ ได้แก่ 1) ก่อนเรียน 2) ระหว่างเรียน และ 3) การแสดงความคิดเห็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการ ของนักเรียนในกระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน จากแผนภูมิ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนอยู่ที่ 9.19 คะแนน แสดงให้เห็นว่า ก่อนการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนในระดับ ปานกลาง ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีพื้นฐานด้านการเขียนบ้าง แต่ยังไม่สามารถใช้ทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนัก เมื่อเข้าสู่ระหว่างเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ การทำแบบกิจกรรม (ระหว่างเรียน) ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 12.09 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการพัฒนา ในการเขียนของนักเรียน นักเรียนสามารถ จัดลำดับความคิด มีความสามารถในการเรียบเรียง และใช้ภาษาในการเขียนได้ดีขึ้น สะท้อนถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้สามารถช่วยให้นักเรียน พัฒนาทักษะการเขียนได้ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยในช่วงนี้ยังไม่ ถึงระดับสูงสุด ซึ่งอาจบ่งชี้ว่านักเรียนบางส่วนยังคงต้องได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติม คะแนนเฉลี่ยสูงสุดปรากฏในช่วงการแสดง ความคิดเห็น (หลังเรียน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.97 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนไปสู่ ระดับที่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลรองรับ คะแนนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสะท้อนถึงความสามารถ

ของนักเรียนในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเขียนความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำเสนอผลงานที่สะท้อนผลการเกิดจากการจัดการ เรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ ซึ่งผลงาน ดังกล่าวมีการใช้ทั้งชั้นนำ ชั้นตนเอง ชั้นเปรียบเทียบ และ ชั้นสร้างสรรค์ ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างผลงานที่สะท้อนผลจากงานวิจัย

จากภาพข้างต้น แสดงให้เห็นถึงกระบวนการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์

ชั้นนำ นักเรียนได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงวัฒนธรรมไทย ในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของประเทศ และเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า การนำเสนอในส่วนนี้มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนและสื่อถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยได้

ชั้นตนเอง นักเรียนได้นำเสนอความคิดเห็นโดยเชื่อมโยงหัวข้อกับประสบการณ์ของตนเอง เช่น การเข้าร่วมลอยกระทงกับครอบครัว หรือการตระหนักถึงปัญหาขยะจากกระทงในปีที่ผ่านมา การสะท้อนประสบการณ์ส่วนตัวช่วยให้ความคิดเห็นมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์นั่นเอง

ชั้นเปรียบเทียบ การเปรียบเทียบโดยตรง ซึ่งเป็นเทคนิคสำคัญของแนวทางซินเนคติกส์ ชั้นนี้ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นมีมุมมองที่กว้างขึ้น และสามารถเชื่อมโยงกับประเด็นที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตนเองเป็น

มัลคูลเทคที่มีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมต่อชาวต่างชาติอย่างใกล้ชิด

ขั้นสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดสร้างสรรค์ นักเรียนได้เสนอแนวทาง “หนึ่งครอบครัว หนึ่งกระทง” ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยลดปริมาณขยะจากกระทง และสนับสนุนให้มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แนวคิดนี้ไม่เพียงช่วยแก้ปัญหาขยะแต่ยังเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้คนในสังคมมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอย่างยั่งยืน

ส่วนสมรรถนะด้านต่อมา คือ สมรรถนะด้านการพูดสื่อสาร มุ่งเน้นการพูดสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ในสถานการณ์ที่หลากหลายอย่างสร้างสรรค์ พูดบอกความรู้สึกนึกคิดของคน เล่าเรื่อง และเหตุการณ์ได้กระชับ ถูกต้อง ตรงประเด็น เข้าใจง่าย ใช้สื่อและภาษาท่าทางประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะ มีมารยาทในการพูด รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้ฟัง และประเมินเพื่อปรับปรุงการพูดของตน เมื่อดำเนินการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสรุปรวมประเมินการพูด ซึ่งสรุปรวมได้ดังนี้

ตาราง 2 ตารางแสดงผลข้อมูลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของการวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสาร ด้านการพูด

ประเด็น	n	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย
เนื้อหา	32	4	3.40
ถาม-ตอบ	32	3	2.56
น้ำเสียง-มารยาทการพูด-ท่าทางการพูด	32	3	2.65
รวม	32	10	8.63

จากตาราง 2 แสดงผลการประเมินสมรรถนะการพูด แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน จำนวน 32 คน โดยมีการประเมินใน 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) เนื้อหา 2) การถาม-ตอบ และ 3) น้ำเสียง-มารยาทการพูด-ท่าทางการพูด โดยมีการกำหนดคะแนนเต็มและวัดผลด้วยค่าเฉลี่ย

ส่วนของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถนำเสนอเนื้อหาได้อย่างมีความเหมาะสม ชัดเจน และครบถ้วน มีการใช้ข้อมูลที่เหมาะสมในการแสดงความคิดเห็น สะท้อนให้เห็นถึง ความแตกต่างของระดับความสามารถของนักเรียนในด้านเนื้อหา บางส่วนสามารถ

นำเสนอได้ดี ขณะที่บางส่วนยังขาดความสมบูรณ์ในการอธิบายแนวคิด หรืออาจขาดหลักฐานหรือเหตุผลที่เพียงพอ

ส่วนของการถาม-ตอบ ค่าเฉลี่ยของส่วนนี้อยู่ที่ 2.56 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถตอบคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ยังมีบางส่วนที่ไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างสมบูรณ์ หรือยังขาดความชัดเจนในคำตอบ ทำให้ค่าเฉลี่ยไม่สูงมาก

ส่วนของน้ำเสียง-มารยาทการพูด-ท่าทางการพูด ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบนี้อยู่ที่ 2.65 คะแนน ซึ่งหมายความว่านักเรียนสามารถใช้เสียง น้ำเสียง และมารยาทในการพูดได้ในระดับค่อนข้างดี อย่างไรก็ตาม ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เช่น การควบคุมโทนเสียงให้เหมาะสม การใช้ภาษากายเพื่อเสริมการสื่อสาร และการรักษามารยาทในการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ

สมรรถนะการสื่อสารเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด และความรู้สึกในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งยังเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจัดลำดับความคิด ถ่ายทอดสาระสำคัญ และนำเสนอเนื้อหาให้มีความชัดเจนและสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความสามารถด้านการเขียนไปต่อยอดในรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนนำความคิดเห็นของตนเองมาพัฒนาเป็นอินโฟกราฟิกส์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อมูลจากงานเขียนสามารถนำไปสื่อสารในรูปแบบที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกมาแสดงเป็นผลงานที่โดดเด่นมากพอที่จะสะท้อนสมรรถนะสื่อสารออกมาได้

ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างอินโฟกราฟิกส์

ผลงานอินโฟกราฟิกส์ของนักเรียนแสดงถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการอ่านในปัจจุบัน ผ่านการใช้ภาพวาด แถบข้อความ และองค์ประกอบเชิงศิลปะ ทำให้เนื้อหา มีความน่าสนใจ อีกทั้งยังสะท้อนถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการรักการอ่าน อินโฟกราฟิกส์นี้สามารถถ่ายทอดแนวคิดหลัก ได้ดี แต่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ในด้านการจัดระเบียบข้อมูล การขยายรายละเอียด และการทำให้ข้อความอ่านง่ายยิ่งขึ้น

อินโฟกราฟิกส์เรื่อง “เที่ยวเมืองไทย ไม่แพ้ใครในโลก” มีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของแต่ละภูมิภาคผ่านภาพ และข้อความที่น่าสนใจ ใช้ภาพถ่าย สัญลักษณ์ และองค์ประกอบ ศิลปะดึงดูดความสนใจ รวมถึงข้อความสั้น ๆ เช่น “อย่าลืม มาเที่ยวไทย ไม่เชื่อนะคะ” พร้อมบุคคลที่มีชื่อเสียงอย่างลิซ่า เพื่อสร้างความรู้สึกเชิญชวน

จากผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะ การสื่อสารผ่านการแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการ ด้านการสื่อสารที่ชัดเจนขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 9.19 เพิ่มขึ้นเป็น 12.09 ระหว่างเรียน และพัฒนาเป็น 14.97 หลังเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญหลังจากได้รับการเรียนรู้

ภาพประกอบ 6 กระบวนการของสมรรถนะการสื่อสาร
ในงานวิจัย

จากภาพข้างต้นแสดงกระบวนการพัฒนาแนวคิดและการแสดงความคิดเห็น เริ่มจากการเขียนโครงร่าง เพื่อนำเสนอแนวคิดหลัก จากนั้นจึงพัฒนาเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งสามารถสื่อสารออกมาได้ทั้งในรูปแบบของบทพูดแสดงความคิดเห็น และการออกแบบสื่อ เมื่อผ่านการออกแบบแล้วสามารถนำเสนอในรูปแบบอินโฟกราฟิกส์ เพื่อให้ข้อมูลเข้าใจง่าย และน่าสนใจยิ่งขึ้น

จากการสรุปผลโดยรวม พบว่า การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์สามารถพัฒนาทักษะการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนได้อย่างเป็นลำดับขั้น การฝึกฝนผ่านการแสดงความคิดเห็น และสร้างสรรค์แนวคิดช่วยเสริมสร้างสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้เทคนิคดังกล่าวเป็นแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ 2) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสารที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการวิเคราะห์สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 14.97 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 9.19 คะแนน และผลคะแนนจากการทำแบบกิจกรรมระหว่างเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 12.09 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น ส่วนในด้านการพูดแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.63 คะแนน นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตามแนวคิดซินเนคติกส์ของกอร์ดอน (Gordon, 1961) ที่มีการแบ่งขั้นตอนตามกลไกหลักเป็น 4 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนเหล่านั้นและพัฒนาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นตนเอง ขั้นเปรียบเทียบ และขั้นสร้างสรรค์ เพื่อแสดงให้เห็นว่ารูปแบบตามกระบวนการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะความคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อเรื่องการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากขั้นนำจะช่วยให้ นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับภาระงานหรือหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ส่วนขั้นตนเอง คือ การนำประสบการณ์ความรู้ของตนเองมาขยายความให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Personal

Analogy ส่วนชั้นเปรียบเทียบ เป็นวิธีการนักเรียนต้องเปรียบเทียบความคิด ความรู้ของตนเองกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Direct Analogy และสุดท้ายคือ ชั้นสร้างสรรค์ ที่ทำให้นักเรียนได้คิดนอกกรอบ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ Symbolic Analogy และ Fantasy Analogy

จากการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนติกส์ในหัวข้อ การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการฝึกฝนสมรรถนะการสื่อสารที่พัฒนามาจากงานวิจัย วัชรญา วงษ์สุวรรณ (2562) ที่ให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นผ่านกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับภาระงาน ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนจากการฝึกฝนทางด้านทักษะการเขียนเพียงด้านเดียวไปสู่การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียนควบคู่กับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการสื่อสารร่วมด้วย จะเห็นได้ว่าในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยยังได้ต่อยอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้นำข้อมูลที่ได้จากการฝึกฝนทักษะการเขียนและการพูด พัฒนาเป็นสื่ออินโฟกราฟิกส์ เป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่ทำให้เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ

กระบวนการเรียนรู้ถูกออกแบบเป็นระบบ ครอบคลุมช่วงก่อนเรียน (เตรียมความพร้อม) ช่วงระหว่างเรียน (ฝึกแสดงความคิดเห็นและเขียนความคิดเห็น) และการพูดแสดงความคิดเห็น พบว่านักเรียนสามารถพูดได้ชัดเจน ตั้งคำถาม ตรวจสอบความเข้าใจ และมีโครงสร้างการพูดเป็นระบบ ส่วนผลงานอินโฟกราฟิกส์ทำให้นักเรียนสื่อสารข้อมูลได้อย่างกระชับและสร้างสรรค์ กระบวนการนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ อติยศ สรรคบุรารักษ์ และธนาเทพ พรหมสุข (2560) ที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนติกส์เป็นแนวทางการสอนด้วยวิธีการเชิงปฏิบัติ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างผลงานที่เกิดจากจินตนาการ รวมถึงการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในศตวรรษที่ 21

ผลการประเมินสมรรถนะด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคนิคซินเนติกส์กับการจัดการเรียนรู้เชิงฐานสมรรถนะ การปรับขั้นแรกๆของเทคนิคซินเนติกส์ให้

เน้นการทำความเข้าใจหัวข้อผ่านข้อเท็จจริง ช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ที่มั่นคงก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกอร์ดอร์น (Gordon, 1961) ที่ระบุว่า การสร้างความคิดสร้างสรรค์ต้องอาศัยทั้งความคุ้นเคยกับปัญหา และการกระตุ้นความคิด

ผลการศึกษานี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยของ พนิดา เชิงหอม (2565) ที่พบว่าความคิดสร้างสรรค์จากเทคนิคซินเนติกส์เริ่มจากขั้นการเปรียบเทียบ ซึ่งช่วยให้เกิดแนวคิดซับซ้อนขึ้น แต่ไม่ได้เน้นการทำความเข้าใจข้อเท็จจริงก่อนการสร้างแนวคิด งานวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นว่าการปรับขั้นนำของเทคนิคซินเนติกส์สามารถส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนตั้งแต่ขั้นแรก ทั้งนี้สะท้อนถึงความสำคัญของการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับระดับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิริยะพงศ์ พิมพะธำ (2565) และอัจฉิมา เผ่าจินดา (2567, หน้า 176–190) ซึ่งระบุว่ากระบวนการฝึกฝนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้นักเรียนพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ได้มากขึ้น โดยเฉพาะในงานของ พิริยะพงศ์ พิมพะธำ (2565) พบว่า การนำงานเขียนไปพัฒนาเป็นบทพูดไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาการเขียน แต่ยังส่งผลต่อสมรรถนะการสื่อสารด้านการพูดด้วย ผลการศึกษาในงานวิจัยนี้เน้นย้ำว่า การพัฒนาแนวคิดผ่านการเขียนนั้นมีความสำคัญในการส่งเสริมการสื่อสารหลายรูปแบบ ทั้งการเขียนและการพูด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Creative Learning) และการบูรณาการสมรรถนะ (Competency-Based Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์และสื่อสารได้อย่างเป็นระบบ

ผลการวิเคราะห์นี้มีส่วนสำคัญในด้านการศึกษา คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงลำดับขั้นตอนและวิธีการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน โดยการเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจข้อเท็จจริงก่อนเข้าสู่การสร้างสรรค์แนวคิด ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและสามารถประยุกต์แนวคิดไปสู่การสื่อสารด้วยวาจาและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การใช้เทคนิคซินเนติกส์อย่างเหมาะสมยังสามารถช่วยให้นักเรียนคิดเชื่อมโยงแนวคิดแบบข้ามมิติ เพิ่มความซับซ้อนของความคิด ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำเสนอความคิดเห็นผ่านการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะร่วมกับเทคนิคซินเนคติกส์ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการทำงานของตนเองทั้งการศึกษาข้อมูลและกระบวนการเรียนรู้ ครูควรมีบทบาทเป็นผู้แนะนำให้แก่นักเรียน

2. การใช้ขั้นตอนของซินเนคติกส์ ควรเป็นเนื้อหาที่ใช้คำถามปลายเปิดได้ เนื่องจากคำถามปลายปิดทำให้ยากต่อการจินตนาการเพื่ออุปมาเปรียบเทียบ อีกทั้งการใช้คำถามปลายปิดทำให้เกิดคำตอบการเปรียบเทียบซ้ำ ๆ ในชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ชูลีรัตน์ ประกิจ. (2558). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วิชาการสร้างงานแอนิเมชันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). สถิติพื้นฐานสำหรับการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินดา เชิงหอม และคณะ. (2565). กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 1(2), 87–106.
- พิริยะพงศ์ พิมพ์ระลပ်. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรวิภา วงษ์สุวรรณ. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย. ปรียญาณพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สยาม อรุณศรีมรกด. (2565). ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อระบบการศึกษาไทย: บทเรียนและแนวทางพัฒนา. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 21(3), 85–102.
- อติยศ สรรคบุรารักษ์ และธนาเทพ พรหมสุข. (2560). ซินเนคติกส์: รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมนวัตกรรมและกระบวนการคิดสร้างสรรค์ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. *วารสาร Veridian E-journal Silpakorn University*, 10(3), 2555–2566.
- อัจจิมา เผ่าจินดา. (2567). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด. *วารสารการพัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่*, 9(11), 476–490.
- Gordon, W. J. J. (1961). *Synectics: The development of creative capacity*. New york: Harper & Row.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1998). *The action research planner* (3rd ed.). Melbourne: Deakin University.
- Suwathanpornkul, I., Sarnkhaowkhom, C., Tulmethakaan, M., Sakuntanak, P., & Charoensuk, O. U. (2023). Learning loss and psychosocial issues among Thai students amidst the COVID-19 pandemic: The perspectives of teachers in the online classroom. *BMC Psychology*, 11(1), 232. <https://doi.org/10.1186/s40359-023-01269-1>